

KORNISS PÉTER

Fényes Magyarország

Helikon Kiadó, 2004

Valójában Korniss Péter neve, és fényképei e válogatásának a témát jelző címe minden további ajánlás és magyarázat nélkül is bőségesen elegendő ahhoz, hogy akarjuk látni ezt a kötetet. Kornissról tudjuk, amit kiad a kezéből, azt kiemelkedő minőség és nem csekélyebb szakmai tisztesség jellemzi, s a fényképeivel mindig nagy élmény a találkozás. A mai világban pedig, amely igazán nem kényeztet el bennünket túlságosan sok szép és jó látványával, legalább is ahhoz képest, amennyi csúfság képét-hírét zúdítja ránk naponta, igazi öröm egy válogatás, amely csupa valóságos szépséget mutat. Magyarország szépségeinek ezer arcát. Csodálatos, megkapó képek sorakoznak itt, és mindegyikük megérdemelné, hogy dicsérve említsük – ami persze nem férne e szűkre szabott keretek közé. Látnunk magányos fűzet a Tisza-parton és úrnapi körmenetet Palócföldön, szürke marhát pásztorkutyákkal a Hortobágyon és középkori templomi falfestményt Kőszegről, káprázatos légifelvételt a szegedi Fogadalmi-templomról és görögkeleti szerb búcsút szőlőszenteléssel, őrségi tájat feszület-

tel az alkony sötétülő fényei előtt és mesébe illő madártávlati képet Szeged neobarokk városházáról, szív alakú XIX. századi sírköveket Balatonudvaron és csodálatos részleteket a jáki templom szobraiból és faragványaiból, a kecskeméti Cifrapalota szecessziós remekét és a gótika, a barokk és a török világ találkozását Egerben – nehéz abbahagyni.... És talán nem járunk túl messze a valóságtól mondván, hogy ma jól is jön minden, ami segít szeretni ezt a világot, hogy jobban érezhessük magunkat benne.

Amint a helyenként picit talán suta Beköszöntő elmondja, Korniss e fotóalbuma azzal a szándékkal készült, hogy az ő érzékeny és avatott láttatásában szépek, fényesnek lássuk Magyarországot. Nos, ez maradéktalanul sikerült, méghozzá anélkül, hogy akárcsak egyetlen képét is meszterkéltnek, édeskésnek vagy éppen csinálnak éreznénk. Nem is lehet megállni, hogy ne jegyezzük meg: emberek, így kell bemutatni egy országot, tájait, embereit, épített örökségét, mikrovilágait, ha azt akarjuk, hogy szeressék, megszeressék, és őszintétlenül se kaphassanak rajta.

Korniss e csodálatos kötete leltár is: jelképes leltár arról a gazdaságról, amelyért minden ma itt élő tisztességes ember a felelős őrzés kötelezettségével tartozik az utódoknak. Ez ugyan már elkoptott közhelyként hat, de amit itt látnunk, az közvetlen jelentést, valódi értelmet ad e gondolatnak.

A képek kilenc fejezetre oszlanak: Tiszahát, Felföld, Rónaság, Dél dombjai, Balaton, Őrvidék, Dunakanyar, Bakonyvidék, Budapest. Mindegyik fejezetet Száraz Miklós György egy-egy kitűnő apró esszéje foglalja keretbe. Előttük a kötet hangulatát az ő nagyívű áttekintése alapozza meg: Ezer év Európában. Ittlétünk a kezdetektől napjainkig. Krónikáról az ennek jutó hat oldalon természetesen nem lehet szó, csupán csúcshelyekről és nagy arnyékokról. Különösen megkapó a fényes Magyarország hajdani nagyságának felvillantása, amely az Árpád-házi királyok korától ívelt, s azután foszlott szerte örökre, hogy nyögte Mátyás bús hadát Bécsnek büszke vára.

Osman Péter